

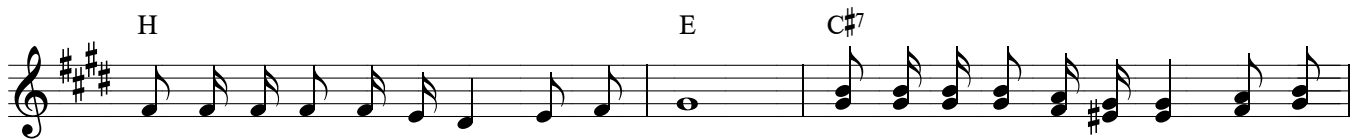
ДАЛЬ ОКСАМИТОВА

Небо лазурное

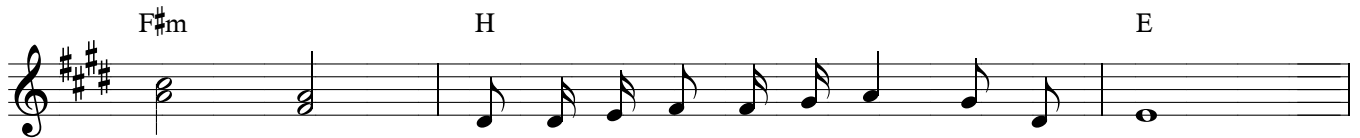
Помірно

1. Даль ок_ са_ ми_ то_ ва лас_ ті_ вок ва_ бить.
2. Час_ то не_ за_ тиш_ но тут нам бу_ ва_ є,
3. Щас_ тя зу_ стрі_ ну у Бо_ жій кра_ ї_ ні,

в не_ бі без_ печ_ ні_ ше, ніж на по_ лях. Бо_ га во_ ни ніж_ ним ще_ бе_ том
і зу_ стрі_ ча_ єть_ ся го_ ре й пе_ чаль. Хо_ четь_ ся в небо, ко_ ли сму_ ток
праг_ ну ту_ ди всім є_ ством у_ ві_ йти. Там я за_ бу_ ду три_ во_ ги ру_

слав_ лять. Лас_ тів_ кам не_ бо рід_ ніш, ніж зем_ ля.
кра_ є, сер_ цю все ближ_ ча не_ зві_ да_ на даль.
ін ні, при_ йме з лю_ бо_ в'ю ме_ не мій І_ сус.

Приспів

Не_ ба бла_ кить і а_ жур_ ні хма_ рин_ ки... Вго_ ру ди_ ви_ ти_ ся

ду_ же люб_ лю. Ско_ ро, як лас_ тів_ ка, в край див_ ний, рід_ ний

я під_ не_ сусь, я під_ не_ сусь, я під_ не_ сусь!